

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általatok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhhoz, 1895. márczius 6-án.

Előfizetési árak:

Égész évre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:
BILKCI RENEZC.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**

Egyes számok kaphatók: a dohányüzdszékben.

A béke.

Villámgyorsasággal terjedt el a hir csütörtökön délután az egész országban, hogy a másfél esztendő óta működő obstrukció letette a fegyvert és beleegyezett az 1903-ik évi ajánjavaslat keresztül-bocsátásába.

Más szavakkal pedig így fejezhetjük ezt ki. A Kossuth-párt ismét vállalkozott arra, hogy a kormányelnök lábából kihuzza a szálkát. Tisza István, mint rendesen, ismét elszeselkedte a dolgot. Hétfőn beigérte, hogy az obstrukcióval szemben a másik végletbe megy s a parlamentet meg fogja fosztani egyik legszebb és legdrágább jogától, a szólásszabadságtól. Az ellenzék mint egy ember tömörült egybe, hogy fegyvert szegezzen a miniszterelnök mellé. Sőt nemcsak az ellenzék, de magának a kormánypártnak egy része is a legkedvezőtlenebb hangulattal ment bele a késhegyig menő háborúba. Tisza István sorsa megpecsételtnek látszott. A mint Széll Kálmán Győrben mondotta — a mit lapunkban is hírül adtunk — Tisza elejtése Bécsben, az udvarnál már befejezett dolognak volt tekinthető, mert a uralkodó

semmi esetre sem egyezett volna bele a parlamenti szólásszabadság letiprásába.

S mikor a sötét felhők dörgéssel és cikázó villámokkal fenyegették, fölkerekedett egy lágy zefir s mindig erősödve, eltolta a láthatárról a sötét, mennykővekkel terhes fergetegot Tisza gróf két kézzel ragadta meg a kínáló alkalmat, hogy a kátyuból menekedjék s nem várta be a négy szemközti egyedülletet, hanem még a parlament üléstermében is örömkönnyek közt borult barátjának, jóakarójának, megmentőjének, szeretett Thaly Kálmán bácsijának nyakába.

Egy szóval se mondjuk, hogy nem örülünk az obstrukció megszűnésének. A mit az obstrukció akart, nem sikerült. Nem sikerült másfél esztendei küzdelem alatt s nem sikerülne ha az a 10—20 ember még két esztendeig akadályozza a parlamenti tanácskozás rendes menetét. Akkora többséggel szemben a parányi kisebbség — ha még olyan igaza van is — lehetetlen, hogy érvényesüljön. Nemcsak hogy nem érvényesülhet, de komikussá válik s lassankint elveszt minden rokonszenvet, mely céljait kíséri. Az obstrukció rendkívülfegyver, a mely nagy esetekben majdnem biztos fegyver a

kisebbség kezében — föltéve persze, hogy az ország közvéleménye mögötte áll. Ezt a fegyvert pedig eltompítani, népszerűtlenné tenni nem szabad.

De a harc után önkéntlenül felmerül a kérdés, hogy miért kezdték az obstrukciót? Miért ment bele különösen a függetlenségi Kossuth-párt akkora vehemenciával, miért fogadkozott életre-halálra, hogy addig nem pihen, míg a nemzet jogait ki nem esikarta? Miért heccelte föl a közvéleményt, miért buktatta meg Széllt, Hédeváryt, ha aztán Tiszának beadta a derekát azért, hogy most a kiskatonák magyarul tornászhatnak és étkezhetnek. Oly rút, oly cudar játék volt ez a nemzet legszentebb érzelmeivel, a mely méltó undort kelt minden magyarán érző szív mélyében.

A Szederkényi-párttól, ha egyebet nem, de a következetességet, a kimondott szóhoz való állhatatos ragaszkodás érvényét semmi esetre nem lehet megtagadni. Harcolt akkor is, mikor a remény elhalványult, a mikor működését a nagyrészt megfizetett, lekenyerezett közvélemény gyanúsításával, gúnynyal és gonoszsággal kíséerte.

A nagy harc után nem lettünk gazdagabbak egyébbel, csak egy nagy csalódás-

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCÁJA.

A napsugár.

— Irta: Helvey Lajos. —

A tanító-kisasszony a maga kicsiny táborának a földrajzból magyarázott éppen, mikor a horpadt, gerendás falusi iskola ablakain hirtelen behullott a napsugár. Végigszaladt a falibroszokon és nyomban ott termett, ott vibrált ragyogva a padok fölött, a parasztfiúk kócos üstökén, a lányok rövidke, pántlikás fonatu hajában. Kacér, hívogató volt a fénye s az iskola apró népében lázas vágyódást ébresztett a zöldfüves mezők után. Pedig odakünn java tél járta még s pajzán, kiserejű sugarai alig hogy megolvastották a havat a házak tetején. A tanteremben ime, mégis tavaszi hangulatot lopott a sugár a szívekbe és nyugtalanságot. A gyermekek izegték-mozogtak, ide-oda fészkelődtek a helyükön.

A kisasszony, a ki szigorú fegyelmet szokott tartani, miután már kétszer egymásután hasztalanul vágott végig a mutató pálcával a rozoga asztalra, mert a zsbongás csekélyke szünet után megint csak kitűjtült — arra készült éppen, hogy érdemük szerint lesszidja csintalan, szokatlanul engedetlen tanítványait, akiket ezuttal cseppet sem légszított érdekelni, hogy szülőmegyéjük hány járára oszlik, melyiknek mi a székhelye és így tovább, ahogy a katedrán előadatoit.

Most az egyszer azonban kárba vezetett minden igyekezete a dorgatoriumot illetőleg. Bele kezdett ugyan és tőle teltető haragos hangon szólt oda, hogy:

— Nohát, ez már mégis sok! . . .

Ilt azonban elakadt a szava. Ebben a pillanatban, mint valami fúrge, szakállas manó, vállára szökken a napsugár és felkapaszkodott a vastag, sárga hajába, vezetéltül meg pláne, még incselkedve még a szemébe is nevetett. A kisasszony ekkor behunyta a szemét, nehogy még több ő is elmosolyodjék valahogy, ami a gyerekek előtt határozottan tekintélye rovására esnék.

A tekintélyről aztán az is eszébe jutott, hogy neki most tulajdonképpen pattognia kellene és már két perc óta hallgat. Ekkor elhatározta, hogy tüstént megtöri a csendet és még keményebben folytatja, niint ahogy elkezdte. Mit neki a napsugár? Elvégre egy komoly tanító csak tud uralkodni a hangulataim, vagy mi!

Mindazáltal most is csak annyit tudott mondani:

— Igen, ez több a soknál. Én ezt nem tűröm. Csend legyen, mert . . .

Tovább most sem jutott. A napsugár szakállas törpéje most már a fülebe sugdosott.

— Ugyan eredj te vén, pápaszemes kisasszony. — Hiszen nincs is még pápaszemed! Akkor hát mit zsémbelsz, mit pörölsz? Hogy a gyerekek:ddel játszom, talán az nem tetszik? Hát a te szíved nem vidul fel, ha sötét, szomorú téli napok után egy kicsit megsimogatom halvány arcodat? Ej, ej, te, te! Ugyan eredj, tedd le már azt a pápaszemet. Ráérsz velem még!

A kisasszony nem állhatta tovább. Azon vette észre magát, hogy — bár lehet, a tekintélye rovására — ő is mosolyog már és neki is tetszik, hogy végigfekszik apró, fehér kezén a meleg napsugár.

Belátta, hogy ezuttal hasztalanul és talán indokolatlanul pirongatná meg tanítványait. Majd inkább másként készített őket figyelme, úgy gon-

dolta és félbeszakítva földrajzi előadását elővetette velők az olvasókönyvet. Aztán odament a keskeny lapdok közé és felszűitotta az osztály szemefényét, a kis Tóth Erzit:

— Kezdd el szépen Erzsi a harminchatodik olvasmányt. Figyeljetek.

A nyílt arcú, okos lányka tiszta, csengő hangon kezdte:

— Harminchatodik olvasmány: A nap.

Aztán folyékonyan, értelmesen olvasta fel a rövid mondatokat, amelyekből kivilágott, milyen roppant messzire is esik tőlünk a nap s hogy egy embernek micsoda réneteg hosszú ideig kellene szakadatlanul gyalogolnia azért, hogy odaérjen és meddig kellene élnie, hogy oly sokáig gyalogolhasson; hogy milyen borzasztó tűz van a napban és mennyi sok métermázsza szemet kellene az embernek összehordania, hogy olyan nagy tüzet rakhasson belőle, amilyen a napban ég. És így tovább.

A gyermekek ugyan most sem nyugodtak még és egyik-másik mindenáron azon volt, hogy szurtos kezével elkaphasson egy-egy porszemnyalábót, — hiszen annyi sütkérezett körülöttük a levegőben. Hanem azért mégis csak figyelni kezdték lassankint, a roppant arányok nagyon megtetszettek nekik.

Tóth Erzsi eközben el is ért az olvasmány végére. Szó volt pedig ott arról, hogy a nap a Teremtő egyik legnagyobb áldása.

— Gondoljátok csak el, valahogy ilyenformán szólt a befejezés, milyen súlyos csapást mérne a jó Isten e világra, ha egyszer elvonná tőle a napot. Hiszen éltető sugara nélkül a rétén a virágok nem nyílnának, a mezőn nem zsendülné ki a vetés s a fák gyümölcsöt nem teremnének. De még az ember sem igen kívánna élni nap sugár nélkül. Mert akkor örökös sötétség voln

Mai lapunk 6 oldal.

sal. A nemzeti eszme fölőbredt. Jövőt és érvényesülést követelt magának. De a következmények különösen pedig a leg-erősebb ellenzék kétségbeesése megtanítottak bennünket rá, hogy ha csak valami rendkívüli felsőbb hatalom nem segít a magyar nemzetet, magyarságunknak a hadseregben való érvényesülését nem remélhetjük. A reménykedés haszontalan volt.

A bodajki választás epilógusai.

Megjértük szavunknak állunk, hogy nyilvánosságra hozzuk annak a bizonyos 48-asnak nevét, a ki lapunkban két alkalommal is nyilatkozott a Széchenyi-párt veszteségeiről. Tesszük ezt annál is inkább, mert a kérdéses ur mindedig nem jelentkezett arra, hogy beigért nyilatkozatával világosságot nyújtson a homályos ügyre. Az első bodajki választás utáni napon megjelent nálunk *Békési Sándor*, a „Független Magyarország” munkatársa s elmondotta, hogy dr. *Szeles Ödön*nel, a függetlenségi párti jelölttel s később *Gyapay Pállal* két hétig járt a kerületet, hogy *Szeles* érdekében kerteskedjék.

— Uram — mondá — én nem vagyok néppárti, sem kormánypárti, nekem a konzervatív irány nincs inyem szerint, én csak azt kérem, sziveskedjék nekem módot nyújtani arra nézve, hogy a kormánypárt visszaéléseit, mint a laptól távol álló ember szelözhetessem.

— Tudomásom van róla, hogy valami Grünfeld nevű ember nagyobb összeg pénzrel többeket megvesztegetett. A kormánypárt esti 80 pót-szavazata, a mely a függetlenségi párt kimaradását okozta, jórészt vesztegetések árán sikerült. Kész vagyok ezt tanukkal bizonyítani. El vagyok keseredve a függetlenségi párt bukása miatt s hajlandó vagyok szolgáltataimat fölajánlani arra nézve, hogy a függetlenségi pártiakat a kormánypártiakhoz való csatlakozástól visszatartsam.

Nyilatkozatát, mely általánosságban volt tartva, elfogadtuk, a többire nézve pedig utasítottuk, hogy forduljon a néppárt központi irodájához, vagy Percel Bélához.

Pár nap múlva visszaérkezett s mint *Ernst Sándor* dr. küldötte, kért bennünket, hogy *Percel Béla* holléte felől tájékoztassuk. Mi Bodajkra kül-

döttük, onnan kaptunk tőle nyilatkozatot, hogy a Székesfehérvár és Vidéke cikkére válaszul fog. Később a választásnál hallottuk, hogy a néppárt visszaütött a közreműködését s ő fordított egyet a szekere rudján és beállott kortesnek Széchenyi Viktor gróf táborába s hordoztatta is magát a nemes gróf fogatán.

A Kossuth Ferenc levele érdekes és nagyhatású eszköz volt a kormánypárt kezében. Pl. Bodajkon ilyenformán beszélt az egyik marhajcsár kinézésű ur, a kit egyébként Kis Ernőnek neveznek:

— Atyámfi, im itt van Kossuth Ferenc levele, a melyben arra szólít benneteket, hogy a néppártra semmi esetre se szavazzatok, hanem Széchenyi gróf jelöltségét támogassátok. Ismeritek-e Kossuth irását, hát nézzétek, hogy ez az.

Mi megírtuk, Kossuth Ferenc pedig megtagadta, hogy egy sor irást is irt volna Széchenyi gróf érdekében. Most már csak az a kérdés, hogy ki nem mondott itt igazat?

Alig választották meg képviselővé Széchenyi Viktor gróft, már megérkezett a távirat, mely őt a Tisza István pártjának támogatására szólította (ugy látszik Tiszának nagy szüksége volt a támogatásra és nagyon erősen bízott Széchenyi gróf odaadásában.) Széchenyi gróf azt írta vissza, hogy most beteg és négy hétig pihenni kíván. (Nagy és nehéz munka volt a választás.)

Azóta Tisza meggyógyult. Meggyógyította a szövetséges Kossuth-párt. Eddig csak jól volna a dolog. De mi lesz most Széchenyi grófi? Ő az obstrukció leküzdésére választotta meg magát. Az obstrukció azonban megszűnt, mielőtt a gróf ur érckarjainak hatalmas erejét megtapasztalta volna. A bodajki kerület választói most bizonyára azt várják, hogy Széchenyi gróf kilép a Tisza-pártból, mielőtt abba belépett volna.

UJDONSÁGOK.

— **MADARAS LIPÓTNÉ** Megszűnt élni egy nemeslelkű mátróna, ki szívének minden dobbanását, anyagi javainak minden jóvedelmét a szegények istápolására, a szenvedők és nélkülözők könnyeinek felszárítására szentelte. Szerényen,

csendben munkálkodott az Ur kertjében, míg végre nem késő öregségben, mégis testber teljeseen megtörve, visszaadta nemes lelkét Teremtőjének. A jótékony intézetek egy oszlopos tagot, városunk szegényei egy szerető édesanyját vesztettek Madaras Lipótnéban. Az elhunyt úrnőt mindvégig nagy tisztelet és szeretet vette körül. A halálesetről a család a következő gyászjelentést adta ki:

Szomorodott szívvel jelentjük, hogy szeretett unokatestvérünk: *Madaras Lipótné* szül. *Hollner Mária* kir. ítélő tábla-bíró özvegye haszasz szenvedés és a végszentségek ájtatos felvétele után f. hó 11-én d. e. 9 órakor, életének 53. évében az Urban elhunyt. A boldogult hült tetemei f. hó 13-án d. u. 5 órakor fognak a Nádor-u. 11 sz. gyászházban beszenteltetni, s az örök feltámadás reményében a Szt.-Háromság temetőben levő családi sírboltban elhelyeztetni. Az ünnepélyes gyászmise f. hó 15-én reggel 10 órakor a székesgyházban lesz megtartva. Székesfejérvár, 1904. évi március hó 11-ik napján. — Áldás emlékére! — *Szelke Kristóf* mint nagybátyja, *Scazighino Endréné* mint nagynénje, *Sigray Pálné*, *Vézinger Ilka*, *Keller Antalné*, *Biscara Endréné*, *Eckermann Edéna*, *Szelke Sarolta*, *Tutein Járiné*, *Scazighino Mária* mint unokanővérek, *Véizinger Károly*, *Biscara Endre*, *Scazighino Gyula*, *Szelke Gyula* mint unokafiérek.

A ravattal ma igen sok részvevő barát és rokon látogatta meg, a gyászoló rokonságnak pedig már eddig is részint leveleiben, részint személyesen kondoleáltak számosan.

— **A Vörösmarty-Kör** választmánya örömmel tudatja a kör tagjaival és az érdeklődő nagyközönséggel, hogy felolvasásainak sorozatában legközelebb, vagyis márc. 13-án este hat órakor dr. *Fanta Adolf* választmányi tag és gróf *Zichy Jenő*, a kör elnöke, fognak felolvasni. Mindkét felolvasás igen érdekesnek ígérkezik. A felolvasásra az állandó belépőjegyek érvényesek. A felolvasók tiszteletére este 8 órakor társasvacsera lesz, a melyre jelentkezni a körben kitett íven lehet. A társasvacserán a hölgyeket szives örömmel látja a választmány.

— **Lemondott orvos.** Dr. *Koronczay József*, a helybeli szent-György kórház orvososa lemondott ezen állásáról, hogy második félévi katonai kötelezettségének eleget tessen.

ám a földön, olyan, amilyen a börtönben van, ahova a gonosz embereket viszik s ahova sohasem jut el az Ur aranyugaras napja... Ti pedig adjatok hát, hogy fölkelni rátok.

Eddig volt. Erzsi, a hogy bevégezte, elmondta szépen, összefüggően, mit olvasott. De a kisasszony, mintha nem is hallott volna az egészről semmit. Még sem dicsérte szorgalmas tanítványát, mint máskor szokta. Szótanul, szomorúan nézett maga elé és sóhajtozott.

— Vegyétek elő az irkát, mondotta. Kezdek bele a harminchatodik olvasmányba s irjátok. Vigyázza, lassan. Meglátom, kié lesz a legszebb.

Az igazat megvallva, az írásra ekkor tulajdonképp semmi szükség sem lett volna. Hanem hát, a szegény kisasszonyt végtelen gyöngöcségre fogta el egyszerre. Úgy érezte, hogy most a világról sem tudna tanítani.

A Tóth Erzsi olvasmánya egészen megzavarta lelke nyugalomát. Reménytelenség, csüggedés szállta meg egyszerre s mialatt a gyermekek nagy zörgéssel neki készülődtek az írásnak, ő, szegény, ott busult asztalára könyökölve és féltelmesen csengett fülébe szüntelenül, hogy: napsugár nélkül nem nyílhatnak a virágok s az ember is börtönben élne nélküle.

E gondolat csaknem kétségbe ejtette. Az ő életéből örökre elszállott a napsugár. Pedig ugyancsak kevés pillanatát ragyogta be még.

A szülői szeretet sugarát nem érezte. Gyermekkorát ott töltötte az árvaházban. Aztán jöttek a zárdaévek. Ezek meghozták a barátság sugarait. A gazdag úri lányok, kik együtt nevelődtek vele, mind szerették. Egy kissé talán érdekből is, hiszen a kis ingyenes növendék jól tanult és sokat segített társainak, akik ekkor még nem igen ismerték a rangkülönbséget. A zárdaiban

egyforma kék karton alatt, a szivecskék is egyformán dobogtak.

Am e szép évek hamarosan elmúltak s ők kiléptek a világba, mely megadta nekik a rég óhajtott szabadságot. A szabadságnak rá nézve keserves csalódás volt az ára. Azt hitte, hogy a világban is szerető szívek lüktetnek mint a kolostor falai között. Pedig lám, most barátnői sem akarták észre venni, ha úgy néha, mikor a városban járt, találkoztak vele. Persze, neki nem voltak összekötései, nem szerepelt társaságokban, még a ruhája is egyszerű volt és szegényes. A kis falusi osztálytanítónő fizetéséből nem tellett szebbre.

A barátság sugara tehát elszállott. De jött helyébe új. A szerelemé. Az igazi napsugár, amelyben perzselő tűz mellett életetadó melegség lakik, amely édes álomba ringatja, feledni tanítja a meggyőzött szíveket. Az övét is megtanította. Elfeledte küzdelmeit, csalódásait, szegénységét és mindent, ami csak fájt neki valaha.

Ennek az álomnak is végedés lett a vége. A férfi megtántorodott. Szegény fiu volt ő is, és egyszer, mikor a szerencse feléje nyújtotta karját belekapaszkodott. Kitért belőle az önzés.

— Ej, jobb a puha fekete kenyérnél a puha, fehér kalács!

És elvett valaki gazdagot. Hiszen olyan közönséges, mindennapi dolog ez már.

A kisasszony lelkéből így röpött ki az utolsó, a legmelegebb sugár, amelyet, érz, nem hozhat vissza többé, nem pótolhat ki senki, semmi. Csak el tudná már egyszer fejteni! De mikor minden csekélység eszébe hozza. Mint ez az ártatlan kis olvasmány is az imént, amely annyira fájó emléket ébresztett fel lelkében. Szomorú multját, sivár jelenét, kétes jövőjét, egész kínos életét.

Mozdulatlanul könyökölt még mindig az asztalon, mereven nézett maga elé s még jobban elkeseredett.

— Mi is lesz belőle? Hiszen még csak 24 esztendő! És milyen lassan szállnak el feje fölött a fiatal évek így egyedül, e sugártalan sötétségben...

Itt eszébe jutott valami. A póstamester ujjában élénken érdeklődik iránta. Öreg ember s a fején, ha nem festené, sok szürke szál látszanék már. De falusi fogalmak szerint módos is és más leány, az ő helyében szivesen hozzá menne.

Összerázkódott. Hiába, a kályha sohasem ér a nap nyomába. A kandallóban hiába duruzsol a tűz, a lelket a fahasábok lángja nem tudja felmelegíteni. Sugár kell oda. A szemek összevillanása, a kezek egymásba simulása, a szívek összedobbanása, a szerelem napsugara.

Ha az élet — így fakadt ki — nem adta meg, amire rászolgált, mit kínálja akkor a kegyelmmorzszák? Nem kellene neki.

Csakhamar vigasztalódní próbált. Van még az életnek is Ura s ha a mérték betelt, majd az magához szólítja és megfizet szenvedéséért. Ami ugyan sokára lesz még, ám addig jó lesz így is. Majd csak beleszokik, beletörődik, belenyugszik lassan a sorsába.

Elgondolván mindezeket, egyszer csak kicsorodult a könnye. És sirt. Nem Zugolódáskép. Maga sem tudta miért. Olyan jól esett mostan.

Az aprónép pedig ama percek alatt, míg a kisasszony szíve tusáját vitta, ott a rozoga padokban szorgalmasan vetette papírra a kajla, gyerekes betűket. Csak Fekete Rozsi, a nyelvész, lusta lány, az út a helyén térdel. Kibámult az ablakon, aztán egyszer úgy lovpa odanézett a kisasszony asztala felé, vizsgálva, ha nem veszi-e észre dologtalanságát. A kisasszony most nem

— **A Vörös Kereszt** székesfehérvári fiókja f. hó 13-án d. e. 11 órakor a városház nagytérképében tartja rendes évi közgyűlését a következő tárgysorozattal:

1. Elnöki megnyitót.
2. Tiltári jelentés az 1903. évről.
3. Az 1904. évi zárszámadás jóváhagyása.
4. A választmány előterjesztése a fiók-egyleti választmánynak „városi vörös-kereszt választmány”-nyá alakulása tárgyában.
5. A 25 tagból álló vegyes választmány választása.
6. A betegudító állomás kezelő-bizottságának megválasztása.
7. Két számvizsgáló kinevezése.
8. Esetleg teendő indítványok.

Magaszas cél szolgálatában áll ez az egyesület s így méltán remélhető a közgyűlés iránti érdeklődés. Az államnak a háboruban megsebesült vagy megbetegedett harcosok ápolására vonatkozó kötelesség szerű gondozását kiegészíteni, a katonai és honvédelmi gondozás mérvein túl segítséget nyújtani, a rokkant katonák és a háboruban elesett harcosok hátrahagyott családjait segélyezni, sőt — amennyiben a háború esetén való segélyezés csorbát nem szenved — rendkívüli szerezésként, nevezetesen ázvíz, tüzvész, inség, járvány esetén a szűkölködőket segélyezni s egyáltalán közhasznú tevékenységet kifejteni minden emberbaráti irányban: ez az a magaszas cél, amely iránt lehetetlen nem érdeklődni minden humanus gondolkodású embernek. Reméljük, hogy a tagoknak 282 főt kitevő létszáma a közel jövőben tetemesen fog növekedni.

— **A villany-telep átvétele** tárgyában tegnap délután népes értekezlet volt **Havranck József** polgármester elnöklése mellett a városházán. A Schuckert-cég a várossal kötött szerződésben arra köteleztetett, hogy — amennyiben ezt a város akarná — tartozik az első üzem után a villanytelepet 200.000 korona vételért a városnak átengedni. A cég eleget tett ezen kötelezettségének, számadásait betérjesztette, hogy abból a törvényhatósági bizottság tartozódást szerezvén, az átvételre vonatkozólag nyilatkozzék. A nagyrészt szakértők közbenjöttével megtartott értekezleten **Rauscher Béla** biz. tag előnyöknek tartja a városra nézve a telep átvételét, míg **Winkler Vilmos** főmérnök legalább ez idő szerint tartózkodó álláspontot foglal el. Hosszabb eszmecsere után végre is az értekezlet bizottság abban állapodott meg, hogy amennyiben a kezdő év számadatai a telep, illetve üzem fenntartására vonatkozólag teljesen kielégítő tájékoztatást nem nyújtanak, egyelőre nem javasolják a villany-telep átvételét.

Ért erre rá. Zsebkendőt tett a szeme elé és hullámzó kebléről látszott, hogy zokog.

A szemfüles, nyelves Kozsi odasugta a szomszédjának:

- A kisasszony sir.
- És az iskolateremben nemsokára mindenütt azt suttogták:
- Nézzétek, a kisasszony sir.
- A neszre felrezen, felcsmált a kisasszony. Kitérülte szeméből a könnyet és fátyolozott hangon mondotta:
- Szédjétek szépen rendbe a könyveteket, elég lesz mára.

A nap hanyatlóban volt már. Sugara elszállott a kisasszony hajjáról és egyre odább s odább suhant. De a kis szakállas manó, mintha megint megszólalt volna.

— Elmegyek tőled szegény pászemes kisasszony. Jobb neked a sötétben lenni. Ha itt vagyok, neked akkor eszedbe jut valami, aztán mindjárt elkezdesz sirni. Pedig, szegény kisasszony neked még sirnod nem szabad. A gyermekek észreveszik.

Négy óra volt. A gyermekek imádkoztak és vigan szaladgálva, kergetőzve igyekeztek haza, ahol bizonyos sokan elmondták szüleiknek, hogy ma nagy dolog történt. A kisasszony sirt.

Szegény kisasszony: Ő ezalatt ott kuporgott szobájában egy szalmaszéken és még mindig fülébe zsongott a kis Tóth Erzsé olvasmánya a napsugárról, a virágokról, meg a börtönről. És megint csak sirt. Nem zúgolódásképpen. Maga sem tudta miért, Olyan jól esett mostan.

— Ugy, ugy! Sirj, csak sirj szegény kisasszony. Könnyeid majd enyhülést hoznak szivedbe. Sirj, csak sirj szegény kisasszony. Most nem lát, nem hall, nem zavar senki.

— **Március 15.** A székesfehérvári felső kereskedelmi iskola „Kisfaludy” önképzőköre 1904. március 15-én délután 5 órakor a városház nagytérképében a márciusi nagy napok emlékére ünnepélyt rendez a következő műsorral:

1. Hymnus. Éneklé az ifj. énekar.
2. Ünnepi beszéd. Tartja: Rátkay Jenő ifj. elnök.
3. Március 15. Édes Imrétől. Szav. Lambrecht Gyula k. o. tanuló.
4. Rátkay kesergője. Csermáktól. Cimbalmos előadja: Gánty Lajos f. o. t.
5. Kossuth sírja. Ábrányi Emiltől. Szav. Somogyi Imre f. o. t.
6. Bercsényi verbunkos. Káldi-Csermáktól. Hegedűn előadja: Silberberg Zsigmond k. o. t.
7. Kuruc dalok. Éneklé az ifj. énekar.
8. A vén cigány. Farkas Imrétől. Szav. Steiner Imre f. o. t.
9. Csikó honvágya. Fröhlichlől. Hegedűn előadja: Löwinger György f. o. t.
10. Fabian Rákóczy hadnagya. Farkas Imrétől. Szav. Békefi István f. o. t. Zongorán kísér: Zavaros Jenő ur.
11. Előre. Tóth Kálmántól. Szav. Gánty Lajos f. o. t.
12. Szózat. Éneklé az ifj. énekar.
13. Jászkin-i induló. Müllertől. Előadja az ifj. zenekar.

A válogatott izléssel összeállított gazdag műsor, mindenképp pedig az ifjúság dicséretes hazafiai törekvése már eleve biztosítja a fénysík sikert. Amennyiben pedig az intézet igazgatósága ez uton hívja meg e szab. kir. város hazafias közönségét az ünnepélyre, kétségtelen, hogy e város előkelősége lesz tanuja az ifjúság lelkesedésének.

— **A megyei központi választmány** Huszár Ágost alispán elnöklése mellett ülést tartott, mely alkalommal bemutattatván a budajki választásról felvett jegyzőkönyv, miután kifogást ellene senki sem tett, a szükséges további intézkedések megtételére. Szövegére került a belügyminiszter körrendelete is, melyben a vál szási névjegyzékek kiigazítására vonatkozólag intézkedik. Mivel azonban jóváhagyott költségvetés nélkül az adókievetési munkálatok joghatályal nem bírnak, a névjegyzékek kiigazítása egyelőre nem fogantatosítható.

— **Hítélet Etyeken.** Etyeken a székesfehérvári nemes káptalan a vallásos buzgóság emelésére a gyönyörű fekvésű szép templomot kívül és belül nagylelkűen helyreállította, továbbá özv. Teller Mártonné szül. Szétszám Katalin egy új harang beszerzésére 450 koronát s ugyan ő férjével együtt az előbbi években egy ezüst monstrantiára 1000 koronát áldozott, — özv. Kleofás Ferencné és ifj. Kleofás Ferenc és neje Hack Terézia a főoltár helyreállítására 240 koronát áldozott, — Szommer József és neje Ziegler Jozefa a templomnak szent József szobrát ajándékozta s az új temetőben egy kőkeresztet állíttatott, — Schweigler József és neje Szommer Mária Jézus és Szűz Mária szive szobraival, — özv. Heim Istvánné szül. Ziegler Anna sz. Antal szobrával ékesíté a templomot, — Ohmüller Antal és neje Staudinger Mária két szép zászliót ajándékoztak a templomnak, — Heim Ferencné szül. Schinagel Mária pedig, mint a sz. József temetkezési egylet zászlóánya az egylet körül szerzett érdemeket. — A kath. kör tagjai száma 80. A kath. ifjúsági egylet tagjai száma 78. Ez utóbbi egyletnek a székesfehérvári káptalan 20 koronát ajándékozott. A hívek és jötevők egy új orgonát állíttattak. Ennyi nemes tett után bizonyára akadnak jötevők, akik áldozatot hoznak a templom régi festményeinek renoválására is.

— **A Piros-alma telek parcellázása.** A Piros-alma telek rozoga épülete immár eltűnt a föld színéről s a régi kép rövid idő alatt lényegesen megváltozik. A parcellázott területet a törvényhatósági bizottsági testület határozatának megfelelőleg nyilvános árverésen ma adta el a Mohay Lajos pénzügyi tanácsos elnöklése alatt kiküldött bizottság. Hét házhelyt került eladásra s összesen 29710 koronáért cserélt gazdát a régi terület. Házhelyet vettek a mai árverésen: Sigray Sándor 6540, Szabó Ferenc 4165, Vincay Ferenc 4025, ifj. Orbán Ferenc 2805, Wolf Konrad 3053, Bencsik Imre 4500 és Hindelang Ignác 4622 koronáért. Az új telektulajdonosok még az idén megkezdik az építkezést s így emberi számítás szerint néhány hónap alatt csinos házcsoport fogja díszíteni az évek óta elhagyott kinézésű utcáreszt.

— **A székesfehérvári kath. legény-egyesület** f. hó 13-án, azaz vasárnap délután nem 15-ór, mint eddig jelezte volt, hanem este 6 órakor fogja felolvasását a kath. kör kistermében megtartani a következő műsorral:

1. Hymnus: éneklé a legény-egyesület új dalárdája.
2. Márciusi ifjak: szavalja Érsék István rendes tag.
3. Március 15.: szavalja Haden János rendes tag.
4. A nemzethez: szavalja Szaller József rendes tag.
5. A szocializmus és az egyház: felolvassa dr. Reichardt Tamás theologiai tanár.
6. A gyárban: szavalja Igari Béla rendes tag.
7. A magyar ifjúsághoz: szavalja Seabady István rendes tag.
8. A mesterek és a segédék kölcsönös viszonya: mondja Lakatos Frigyes karkaplan, másodelnök.
9. Hymnus II-ik vers: éneklé a legény-egyesület új dalárdája.

Az egyesület külön meghívókat nem bocsát ki, hanem szívesen látja mindazokat, kik az ifjúság ügye iránt érdeklődnek, sőt kéri az elnökség első sorban a pártoló tagokat, hogy megjelenésükkel szíveskedjenek kimutatni jóindulatú érdeklődésüket. Belépítidj nem lesz.

— **A szövetkezeti eszme újabb tőrfoglalása.** Türokbálinton, a fővárosi közönségnek ezen kedvelt nyaralóhelyén is hódít immár a szövetkezeti eszméje. A lakosság, élén a község plebánosával, Weicher Miklóssal, már megkezdte ezen legszebb reményekkel biztató önvédelmi harcot s a közel jövőben felállítja Türokbálinton az első keresztény fogyasztási szövetkezeti boltot. 400 előjegyzéssel már megkezdődött a munka és tekintve a nép lelkesedését, pár nap alatt az összes részvények jegyezve is lesznek.

— **Sorozat.** A számtalanszor elrendelt és elhalasztott sorozás remélhetőleg most már a közel jövőben megtartható. A parlamenti béke helyreállt s így az ujonczási törvényjavaslatot néhány nap múlva a képviselőház megszavazza. A honvédelmi miniszter ezen reményben elrendelte, illetve megette a szükséges előkészületeket arra, hogy a sorozás március hó 21-én kezdődjen az egész országban s április hó végéig befejezessék. Az ujonckor, miután a beosztás már megtörtént, május hó 9-én vonulnak be csapataikhoz s ekkor a póttartalékosokat azonnal szabadságolják. A lovasságnál és tüzérségnél a lóállományra való tekintettel a visszatartott legénységet előreláthatólag csak május hó végén bocsáthatják haza.

E rendelet értelmében a fősorozás programja a vármegyében a következőképp állapított meg: a sárbogárdi járásban április 9, 12, 13; az adonyi járásban április 15, 16, 18, 19; a vadi járásban április 27, 28, 29, 30; a moóri járásban április 21, 22, 23, 25; a székesfehérvári járásban április 21, 22, 23, 25, 26, 27. A sorozó bizottság polgári elnöke az összes járásokban Huszár Ágost alispán, akadályoztatása esetén Szűcs Artur főjegyző. Mindkét elnök akadályoztatása esetén elnök a székesfehérvári és móri járásban Balassa Sándor t. főjegyző, a vadi járásban Végh János b. tag, a sárbogárdi járásban Huszár Imre b. tag, az adonyi járásban dr. Pajzs Gyula b. tag. Katonai tagjai: Hauise Ede őrnagy és Köszler Henrik sorozó tiszt. Orvos: dr. Varga Zsigmond megyei főorvos, akadályoztatása esetén járásorvosok. Járásai tisztviselők a fősolgabírák, akik a bizalmi férfiakat jelölik ki. A sorozás napoként reggel 8 órától d. u. 2 óráig tart.

— **Eljegyzés.** Rosenheim Samu gépészmérnök, déliavasuti fűtőházi alfnök eljegyezte Rosinger Róza sopron-vicai földbirtokosnő Vilma lányát Sopronban.

— **Dohányzási tilalom a vasúton.** A kereskedelmi miniszter rendeletet adott ki, amely szerint az összes állomási vártermekben és zárt váróhelyiségekben; továbbá ott, ahol két étterem van, azok egyikében dohányozni nem szabad. Elrendelte egyúttal a miniszter, hogy minden vonatnál egy-két I. és II. osztályú kocsit, a szükséghez képest, esetleg egy III. osztályú kocsit is kell a „nem dohányzó” számára részbeni. Ez a rendelet 1904. április elsejével lép életbe.

— **Halálozás.** Vavró József sárosdi plebános hosszu és súlyos betegség után csütörtökön 62 éves korában elhunyt. Temetése ma délelőtt folyt le Sárosdon óriási részvét mellett.

Külcsár Lajos váli járásbíró 50 éves korában gyomorrákban elhunyt.

— **Március idusát.** — mint már megirtuk — városunk több társas köre társasvacsorával és ünnepi beszéddel üli meg. Mivel az ünnepély bőjti időszakra esik, — a mint örömmel értesülünk — a Vörösmarty-kör, az Otthon s a függetlenségi kör, katolikus tagjaira való tekintettel dispenciációt kért a megyés püspöktől.

— **Adomány és köszönet.** A Székesfehérvári takarékpénztár, ugyszintén a Fejérmegyei takarékpénztár 60—60 koronát, a Kereskedelmi Bank pedig 35 koronát adott a felsővárosi óvoda javára. A kegyes adományokért ez uton is halás köszönetet mond **Kovács Károly**, az óvoda pénztárnoka.

A **Székesfehérvári kath. legényegyesület** részére a Fejérmegyei takarékpénztár 30 koronát, a Városi takarékpénztár pedig 20 koronát volt szives utalványozni, mely adományért ez uton is halás köszönetet mond az **elnökség**.

A Fejérmegyei takarékpénztár igazgatósága a székesfehérvári ipartestületi aggiparosokat segélyező pénztár javára 60 koronát volt szives; az idén is kiutalni, melyért halás köszönetét nyilvánítja az **elnökség**.

A Tóvárosi kisedővívő egyesületnek a Székesfehérvári Takarékpénztár és Fejérmegyei Takarékpénztár 60—60 koronát adományozott, melyekért köszönetet mond **Laufenauer Ferenc** pénztárnok.

— **Ismét egy kasszírónő búja.** Gyors egymásutánban merülnek fel a kasszírónők kis világából oly konkrét esetek, melyek a hatóságot késedelem nélküli általános intézkedésre figyelmeztetik. Csütörtökön éjjel a Nádor-utcai **Szignik**-féle kávéházban egy vidéki kereskedő jókedvre hangolódott, nem épen csendes mulatozása közben pénzével igyekezett tekintélyt szerezni, amennyiben alaposan megtömtött piros bugylerácát gyakorlati mutogatva s büszkén hirdette, hogy 12000 koronát kitévő bankóval van kibérelve. **Barnai Ignác**, a kávéház tulajdonosa nem vette szivesen a vidéki kereskedő túlhangoz jökevdét s a szokottnál korábban záratta be üzletét. Barnai diszkrét eljárása után hallgatott volna a krónika ezen éjszaka történetéről, ha az üzletben alkalmazott kasszírónő lelkében fel nem támad a pénzvággy ördöge. Saár Etel korlátkői (Nyitra m.) születésű, 22 éves kasszírónő gonosz elhatározását sietett végrehajtani. Még az utcán elérte a távozó kereskedőt s szerelmi ajánlatával a Jókai-utca 18. sz. a. magánlakására csábította. A történet leírásának mellőzésével csak annyit jelzünk, hogy a vidéki kereskedő csak tegnap délelőtt egyik szomszédos pusztnál vette észre, hogy a tárcájából 380 korona hiányzik. Azonnal visszajött városunkba, jelentést tett a rendőrségen s már tegnap a déli órákban **Liszt** Ferenc rendőrbiztos házkutatást tartott a bűnös leány lakásán s bár ez mindent elkövetett, hogy a biztos elől nehány percire távozzék, ez nem sikerült s a bűnjelkint szolgáló pénzt kénytelen volt átadni. A leány 320 koronát ismer el s a rendőrségnek is annyit adott át. A kereskedő megkapta a pénzt, a bűnös perditá pedig a vizsgálóbíróhoz került.

— **Állategészségügy.** Gánt községben a sertésvész, a Sárkeresztúrhoz tartozó Szent-Imre pusztán pedig a ragadós száj- és körömfájás járványszerűleg fellépett. A hatóságok a szükséges óvintézkedéseket fogantositották.

— **A ki kertjét szereti, szép virágokat és kitűnő konyhakerti terményeket akar,** az fedezze magszükségletét **Manthner Ödön cs. és kir. udvari magkereskedésében Budapest, Rottenbiller-utca 33.** A cég idei árjegyzékét, mely 226 oldalra terjed, kívánatra ingyen küldi. Ezen árjegyzék az általános ismert, világhírű, kitűnő magvakon kívül még a különösen érdekes és meglepő konyhakerti- és virágtulajdonosoknak egész sorozatát is tartalmazza.

Bor!

Tisztán kezelt Ó bor kihordásra 25 krajcárért kapható: Lakatos-utca 8.

— **Az Iparkávéház ügye** a maga botrányos részleteivel még mindig foglalkoztatja a közvéleményt. Már jeleztük, hogy **Kuti** alkaptány az egyik kasszátünderént mint tettest, **Guttmann (Gerő)** József kávést pedig mint bűnségédet egyenként 15 napi rendőri elzárásra jeltte. Már **Simon** Sándor alkaptány az iparhatóság képviselőjében is meghozta határozatát s **Guttmann** Józsefét (az engedély e néven van) bizonytalan időre megfosztotta a kávéházipar gyakorlására vonatkozó iparhatósági engedélytől s egyidejűleg felhívta a pénzügyigazgatóságot, hogy az italmérsi engedély kiadását tagadja meg. E határozat indoklásában **Simon** Sándor alkaptány hű képét adja annak a botrányos erkölcsiellenességnek, mely a kávéházban melegagya falát, rámutatott az eddigi vezetés által igazolt egyéni megbízhatatlanságra s azokra a közrendészeti, közegészségügyi s általános erkölcsi okokra, melyek ezen üzletnek bezárását köztekinetből parancsolják. Ha már az iparhatóság a kávéháznak azonnali, a határozat jogerőre emelkedése előtt fogantositandó bezáratását — noha erre az ipartörvény 181. §-a köztekineteket parancsoló hatása hatása alatt lehetőséget nyújt — nem tartotta lehetőnek, az eddigi beigazolt cselekmények a kávéháznak állandó és folytonos rendőri felügyelet alá helyezését nagyon is indokoltá tették volna. Egyébként ezen irányban a rendőrhatalóság saját hatáskörében külön határozat nélkül is bármikor intézkedhetik s ezen jogával, azt hisszük, késedelem nélkül élni is fog.

Hogy az Iparkávéház ügyének minden mozanatáról megemlékezzünk, kötelességünk **W. Weisbach** Béla főpincér nyilatkozatára is kiterjeszkednünk, mely a „Székesfehérvári Friss Újság” tegnapi számában látott napvilágot. Midőn megjegyezzük, hogy a cseppet sem találó kártyavárhasonlat még a gyámságra szorult kiskorúak között is hatástalan, ez esetben csak a tényekre szorítokozunk. **Weisbach** főpincér hazugságnak bélyegzi lapunk ama híradását, hogy ő az Iparkávéház kasszírónőjével, **Hubay** Antalnival megszökött. Igazolásul felhozza, hogy az állítólagos szökés napján már d. u. 5 órákor üzletben volt. Ezzel szemben mi kijelentjük, hogy **Weisbach** főpincér a jelzett napon d. u. 5 órákor nem volt üzletben, mert még esté fél 7 órákor **Kuti** kapitánynál lapunk munkatársra jelenlétében jelentkezett a városházán s ugyanott kijelentette, hogy a nap folyamán az üzletben nem volt, sőt mikor tudomására adatott, hogy a kihágási eljárás ellene is folyamatba tétett, határozottan kijelentette, hogy az Iparkávéház főpincéri állásától megválik. Ugyancsak **Kuti** kapitánytól tudomást szerzett arról is, hogy a kasszírónővel való szökését lapunk a saját felesége panaszfeljelentésére a rendőrség híradása alapján írta meg. Ha a tényállásnak ily ismerete mellett **Weisbach** főpincér mégis azt állította, hogy lapunk hazugságokot írt vagyis tudva hazudozott, ez a főpincér részéről oly jellemfogatókosságra vall, mely kötelességünk ké teszi, hogy vele vitába ne bocsájtjukozunk. Tisztán az igazság kedvéért kijelentjük, hogy — amennyiben a csütörtöki nap lefolyására nem emlékszük, vagy arra emlékezni családi körülményei miatt nem akar — szükség esetén, bár privát ügy, az ő egyenes kívánságára a jelzett nap krónikájával megismertetjük s látni fogja, hogy e krónikában a kasszírónő és főpincér nagyon is közel esik egymáshoz. Egyébként megmennyugtattuk **Weisbach** főpincért s jeleztük, hogy mikor mi a „szökést” regisztráltuk, nem **Abbaziára** s nem is **Amerikára** gondoltunk, hanem arra a ballépésre, amelyet **Weisbach** részéről tagadni felesleges, sőt legjobb **felejteni és felejtetni**. Ami most még a hírszerzésnél a lelkiismereteséget és kellő alaposágot illeti, okulhat az esetből a **Friss Újság** szerkesztője mint a nyilattéri közlemény szerzője, mert a legparányibb kollegiálitás, a legelembib igazságérzet és alaposabb figyelembe vételével fáradság nélkül módjában állott volna megtudni, hogy eltekintve a dolog igaz voltától, lapunk ez esetel indokolt rendőri híradás alapján foglalkozott.

A nyilattéri közlemény utolsó pontjára vonatkozólag tényeket hozunk fel. **Guttmann** már elítélte a rendőrség közszemérem elleni kihágás miatt mint bűnségédet, **Weisbach** ellen pedig ugyanilyen címen már folyamatba tétett a kihágási eljárás. Egyelőre ennyit.

Anyakönyvi statisztika

1904. évi március hó 4-től március hó 11-ig.

I. Születés.

Született: 6 fiú, 16 leány. Ezekből törvényes fiú, 5, leány 13; törvénytelen fiú: 1, leány: 3; halva született 0 törvényes fiú, 0 leány; 0 törvénytelen fiú, 0 leány — Összesen: 22.

II. Halálozás.

Elhalt: 4 fiú, 7 nő. Ezekből 7 éven aluli: törvényes fiú: 0, leány: 2; törvénytelen fiú: 0, leány: 0; 7 éven feletti fiú: 4, nő: 5. — Összesen: 11.

E szerint a születés a halálozás 11-gyel mulja felül.

Elhaltak: **Metykó** Katalin, rom. kath., 18 éves, hajadon Olaj-utca, 79 sz. — **Lerf** Mária, rom. kath., 9 éves, Palotai-utca, 21 sz. — **Prosszer** Mária, rom. kath., 8 napos, Sár-utca, 7 sz. — **Kiss** Ignác, rom. kath., földm. napsz., 30 éves **Rivnyák** Mária férje, Szt.-György kórház. — **Özv.** **Fekete** Mihályné, szül. **Kuesera** Anna, rom. kath., kishirtokosnő, 82 éves, **Janacsár**, 22 sz. — **Aschkanbrenner** Ferenc, rom. kath., kőművesegéd, 23 éves, **Mueska** Rozália férje, Sárlo-utca 30 sz. — **Nyakas** Teréz, rom. kath., 10 éves, Apica-utca, 11 sz. — **Özv.** **Gulig** Györgyné, szül. **Horváth** Julianna, rom. kath., kishirtokosnő, 45 éves, Malom-utca, 41 sz. — **Halmstén** Teréz, rom. kath., 4 éves, Öreg-utca, 55 sz. — **Pruch** Nándor, rom. kath., kéregéd, 58 éves, nőtelen, Szt.-György kórház. — **Verebi** János, ev. ref., földm. napsz., 70 éves, néhai **Bartos** Éva férje, Szt.-György kórház.

Csödtömög eladás.

Közadós **Theodorovics** és **Csikós** székesfehérvári cég csödtömögéhez tartozó és a csödteltár 5—406 tét. alatt összeírt különféle posztó és rövidárú, valamint bolti felszerelés, melyek 3255 kor. 92 fillérre lettek becsüelve (beszerezési ár 2528 kor. 24 f. bolti felszerelés nélkül) ajánlati versenyt utján el fognak adni. A venni szándékozók tartoznak zárt ajánlataikat 1904. évi március hó 14-ik napján déli 12 óráig alulírott tömegdondnoknál beadni, ugyanott a csödteltár, valamint az áruraktár is bármikor megtekinthető. Az áruraktár a legnagyobb ajánlattevőknek is csak az esetben fog eladatni, ha a csödtörvényszék az ajánlatot elfogadja s az eladást jóváhagyja. Székesfehérvár, 1904. március hó 5-én.

Dr. Szabady József,

ügyvéd, mint **Theodorovics** és **Csikós** cég, csödtömögondnoka Szielhérvárott.

VETŐMAG ELADÁS

MULT ÉVI TERMESÜ, LEUTEWITZ VÖRÖS TAKARMÁNY RÉPAMAG KÖNKINT 40 FILLÉR ÉS MOHARMAG, A 17 FILLÉR. KAPHATÓ A BÁBOLNAI M. KIR. ÁLL. MÉNESBIRTOK IGAZGATÓSÁGÁNÁL. (POSTA, TÁVIRDA ÉS TELEFONALLÓMÁS.)

A fején

nincsen korpa háromszori használat után a világhírű fejkorpa pomádétó! Bergmann és Társa Dresden és Tetschen a/E. Egy tégely 1 korona 20 fillér. Kapható: **Koronafi Károly** fodrásznál Székesfehérvár, Nádor-utca 13.

MEGHÍVÓ.

A „Ráckereszturi Keresztény Fogyasztási és Értékesítő Szövetkezet“

1904. évi március hó 20-án d. u. 4 órakor
a szövetkezeti házban

KÖZGYÜLÉST TART,

melyre a szövetkezet tagjait meghívja
az igazgatóság.

A gyűlés tárgyai:

1. Elnöki megnyitó.
2. A zárszámadások bemutatása.
3. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentéseinek tárgyalása s a tiszta jövedelem feletti határozat.
4. Hét rendes és két pót-felügyelő bizottsági tag választása.
5. Esetleges indítványok, ha legalább három nappal a közgyűlés megtartása előtt beadtnak.
6. Két tag kiküldése a közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére.

Ráckeresztur, 1904. március 5-én.

A Ráckereszturi Keresztény Fogyasztási és Értékesítő Szövetkezet igazgatósága.

**BRÁZAY FÉLE
SOSBORSZESZ**

SOSBORSZESZ

**NACY ÜVEC ÁRA: 2 KORONA
E KIS ÜVEC ÁRA: 1 KORONA
HASZNÁLATI UTASÍTÁS MINDEN ÜVECHEZ
MELLEKELVE VAN!**

**Szoba-, cim-, cimer-festő és
mázoló üzlet**

**Schmöltz László
és
Fischl Gyula**

Székesfehérvár, Vásár-tér 17. sz. a.

—*—

Van szerencsénk a n. é. közönség szíves tudomására hozni, hogy ezen társas cég alatt üzletünket a mai napon megnyitottuk. ○○○○○○

Elvállalunk minden e szakmába vágó munkákat a leggyorsabb kiszolgálás és legolcsóbb árak mellett.

HIRDETÉSEK

jutányos áron felvétetnek a kiadóhivatalban, Szent-István-tér I. sz.

**„A Ráckereszturi Keresztény Fogyasztási és Értékesítő Szövetkezet“
Mérleg-számlája 1903. március 13-tól 1904. január 7-ig.**

V a g y o n	K.	f.	K.	f.	T e h e r	K.	f.	K.	f.
Kézpénzkészlet			1720	10	Üzletrész á			4400	—
Árukészlet			7406	86	Áruhitelezők			8495	84
Adósok			4632	03	Kamatszámlla			393	14
Felszerelési költség	461	70			Tartalék alap			490	44
‰ levonás	92	34	369	36	Egyenleg mint nyereség			718	15
Alakulási költség	461	52							
‰ leírás	92	30	369	22					
			14497	57				14497	57

Ráckeresztur, 1904. január hó 7-én.

Keresztes György s. k. igazgatósági elnök.

Kócsi Mayer Gyula s. k.,

Herkly István s. k.,

Jávorik József s. k.,

Pongrácz István s. k.,

igazgatósági tagok.

Veszteség-nyereség-számla.

K i a d á s	K.	f.	K.	f.	B e v é t e l	K.	f.	K.	f.
Házbér			280	—	Áruknál nyers bevétel			4326	35
Személyzet fizetése			1322	42	Beiratási díjak			320	—
Szállítási költség			769	40					
Üzleti költség			218	95					
Adó			800	07					
Felszerelés ‰ leírás			92	34					
Alakulás ‰ leírás			92	30					
Jutalék számla Biztosítás			35	92					
Egyenleg mint nyereség			718	15					
			4329	55				4329	55

Ezen mérleg, veszteség- és nyereség-számla a felügyelő-bizottság által megvizsgálatván, rendben és a kereskedelmi törvényekkel megegyezően találtatott.

Zmertych Imre s. k., felügyelő-bizottsági elnök.

Németh Mihály s. k.,

Lauer Lajos s. k.,

Turán Máttyás s. k.,

Boki Mihály s. k.,

Ispán János s. k.,

Májer István s. k.,

felügyelő-bizottsági tagok.

Gyár: NYERGES-UJFALU (Esztergom m.) Sürgőnycim: ETERNIT-Budapest. Telefon: 12—92. Gyár: VÖCKLABRUCK (Felső-Ausztria.)

ETERNIT-PALA AZBESZT-CEMENT-PALA

HATSCHEK LAJOS SZAB.

Elpusztíthatatlan, könnyű, tetszetős, olcsó és tűzálló tető-fedőanyag.

ETERNIT MŰVEK HATSCHEK LAJOS Budapest, VI. Andrásy-ut 33.

Elsőrangú referenciák. * Jótállás. * Évi gyártás 1500 kocsiromány. * Kérjen ismertetést.

Tömeges vételek

és a legolcsóbb bevásárlási források felkutatása folytán hihetetlen olcsó áron ajánlhatom a t. c. vevőközönségnek rak-táron levő áruimat.

Használt, de jókarban levő **vaságyakat**, míg a készlet tart **3 koronaért**, minden méretű és minőségű **szálvasat 19 fillértől** kezdve árusíthatok. A legkülönbözőbb fajta **szegek 10 kgrm-ként 3 koronaért**, ugy-szintén nindennemű **uj- és avét vasak, vaseszközök, gazdasági gépek, kocsik és szekértengelyek** minden súlyban és alakban, **cementárúk, rétegfémek, kátrány és aszfaltpapírok** gyári áron kaphatók.

Elsőrendű, igen szapora **meszet 2.40 kor.** házhoz szállítok, **porosz kovács szenet** pedig **3.60 koronaért**.

A t. c. közönség szives pártfogását kéri

Grosz Bernát

a dr. Heidberg-féle aszfaltpapírok egyedi elárúsitója.

Telefon: 122. Rác-utca 5. sz.

Van szerencsém a n. é. közönségnek hecses tudomására hozni, hogy **33 év óta fennálló**

könyvkötő üzletemben

ugy a legegyszerűbb könyvkötést, mint a legdiszesebbet is, üzleti vagy könyvtári könyvek bekötése a legjuttányosabb árért pontosan elkészítenek.

A n. é. közönség szives pártfogását kérve kiváló tisztelettel

Friesz József,

könyvkötő

Szfehérvár, Iskola-utca 3. sz.

A kisbirtokosok által

sajátkezűleg, a legnagyobb gondjal, angolnyelven és rafias eljárással készített, kitűnő minőségű vagyoniilag szavatolt fajtisza, 1-ső rendű miniszteri szokványrendeletnek minden tekintetben megfelelő. **Szőlőlugasnak is kiválóan alkalmas!** Csemege és borfajú szőlőoltások a tapasztalatok során fajtisztának, a legjobbaknak és legmegbízhatóbbaknak bizonyultak!! Minden nagyhangon hirdető, gyárilag fűlesztett, reklamizozott, előhajtásos oltást messze felülmulnak! — Chasselas, muskotály és más legkiválóbb csemege fajokból összeválogatott 1-ső rendű **LUGASGYÜJTEMÉNY** ára: (melyek megeredéseért és jóságáért felelősség vállalhatik)

1. Kis összeállítás 15 darab 5 korona. — 2. Nagy összeállítás 30 darab 10 korona.

a) Borfajok:

Amerikai ripária portális alanyon oltott gyökeres fás és zöld oltványok ára tavaszi szállításra:
Ezer darab . . . . . 200 K. — fillér.
Száz darab . . . . . 22 K. — fillér.
Tíz darab . . . . . 2 K. 50 fillér.

b) Csemegefajok:

Árak tavaszi szállításra értendőek:
Ezer darab . . . . . 220—240 korona.
Száz darab . . . . . 25—30 korona.
Tíz darab . . . . . 3—5 korona.

Hazai szőlőfajok! — Filoxeramentes!

SZŐLŐKIRÁLY (Delavara). A kötött talajon egyedül használható olyan rendkívül korai directtermő, melynek 24—26%-os cukor és szokatlanul nagy szeszartalmu bora igen jó, hasonló a szomorodni másláshoz és a madérához. Silányabb kerti vagy homoki borok feljavítására. Gyengébb évbéli termések háziasítására nem lehet eléggé ajánlani. A delavare francia szigetről 17 évvel ezelőtt közvetlenül az Érmellékre portált ezen peronosporának ellentálló szőlőfaj termi manapság hazánkban a legjobb és legerősebb bort s méltán nevezhetjük a **borok királyának. A jövő szőlőszet kincse.** Mindentűnt megterem, ugy a homokiban, mint a kötött agyagos, meszes, köves, palás és nyirkos talajokban. Ezen beoltás nélkül termő, biztosan jól megforradott, rendkívül (tartós, szívós zöldhajtása 1—20 hideget is kibíró) korán érő csemegefaj, felhozott előnyeinel fogva, megérdemli, hogy kertjeinkben, barázdákon, kertések és háziánk fala mellett s minden egyébre nem használható helyeken mint

Szőlőlugas tenyésztessék. 100 darabból álló lugas gyűjtemény csomagolva és postára feladva csak 10 korona.

Borkirály!

Ripáriaportális telepek.

Tisztán kezelt valódi érmelléki fajborok, palackokban, ugy mint hordókban, kicsinyben és nagyban a legjuttányosabban beszerezhető s kívánatra válaszbélyeg ellenében bővebb felvilágosítást, vagy 1 K. utánvét mellett mintabort küld:

Mintabor 2 korona.

(Delavára).

Nagymennyiségű ripária eladás

Az Érmelléki Szőlőszeti és Borászati Szakközlöny, mint „Országos Hirdetési Kalauz”
SZÉKELYHID (Biharmegye).

Alkalmi ajándék

a hölgyvilág részére.

Minden t. hölgy saját maga, minden divat szerint, fáradság nélkül készítheti ruháját az igazítható

női taille-szabászati készülék

segélyével, anélkül, hogy szabászati-rajzot megtanult volna.

Eme készülék minden testalkat részére szabályozható.

Akadémiailag megvizsgált. — Számos elismerő irat.

Egy készülék ára utánvét mellett 3 korona.

Guschelbauer Antal Sopron.

Képviselek minden helységben kerestetnek.

A M. KIR. ÁLLAMVASUTAK GÉPGYÁRANAK VEZÉRÜGYNÖKSÉGE

BUDAPEST, V. KERÜLET, VÁCZI-KÖRUT 32. SZÁM

***** ajánlja a magyar királyi államvasutak gépgyárában készült új szerkezetű *****

gőzcséplőkészleteket, ipari czelokra alkalmas Compound lokomobilokat.

MILLENIUM

fűkaszáló-, marokrakó- és kéveköto aratógépeket, valamint egyéb mezőgazdasági eszközöket.

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott.